

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 22.

Udgivet 25de Mai.

1900.

Lov

om Fattigvæsenet.

19 Mai.
No. 1.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de Mai dette Aar,
saalydende:

Kapitel 1.

Om Forsørgelsespligt.

§ 1.

Forsørgelse.

Enhver, som savner Midler til Livsophold eller til Kur og
Pleie i Sygdomstilfælde, og som er ude af Stand til at erhverve
det nødvendige og heller ikke har nogen forsørgelsespligtig, der evner
at understøtte ham, skal, forsaavidt Trangen ikke ad anden Vej
afhjælpes, i den Udstrækning og paa den Naade, Fattigtvret finder
henfigtsmæssig, tilstaaes fornøden Bistand af det offentlige Fattig-
væsen.

Den Understøttelse, nogen saaledes har oppebaaret for sig
selv efter det 15de Aar, for Ægtefælle eller Barn, kan Fattig-
væsenet af ham fordre erstattet.

§ 2.

Privat Forsørgelsespligt.

Forsørgt til gjensidig Forsørgelse er:

Ægtefæller, saalænge Ægteskabet ikke er endelig opløst;

Forsørgte og Børn, dog saaledes, at Børn, hvis Forsørgte
ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, alene har Forsørgelses-

- 19 Mai. pligt ligeoverfor Moderen, og at der med Hensyn til saadanne
 No. 1. Børns Fædres Forsørgelsespligt forholdes efter den derom til enhver
 Tid gjældende Lovgivning.

§ 3.

Privat Forsørgelsesmaade.

Den, som er forpligtet til at forsørge trængende Slegtninger, er, naar intet modsat for Tilfældet i Lovgivningen er bestemt, eller naar Fattigstyret ikke paa Grund af særegne Forholde finder det utilraadeligt, berettiget til at tage dem i sit Hus og underholde dem som Medlemmer af sin Familie, saalænge han behandler dem forsvarlig. Er den, han pligter at forsørge, gift, uden at saadan Pligt paahviler ham med Hensyn til den anden Egtefælle, skal Understøttelsen ydes udenfor Huset, saafremt han ikke foretrækker at tage begge Egtefæller til sig.

§ 4.

Tjenestefolks Forsørgelse under Sygdom.

Tjenestefolk forsørges i Sygdomstilfælde af Husbonden, indtil de efter Opsigelse eller af anden lovlig Årsag træder ud af Tjenesteforholdet. Denne Husbondens Forpligtelse bortfalder, hvis Vedkommende er syg ved Tiltrædelsen af Tjenesten, saavel som, naar Sygdommen er venerist, og omfatter ikke Omkostninger ved Sygehushandling, naar saadan paa Grund af Sygdommens Art af vedkommende offentlige Læge erklæres fornøden, og heller ikke Lægehjælp og Medicin. Forpligtelsen ophører, naar Sygdommen varer længere end fire Uger.

§ 5.

Militæres Forsørgelse.

Stadig tjenstgjørende Militære forsørges tilligemed Hustru og Børn af vedkommende militære Afdeling, naar Trangen indtræder under Tjenestetiden eller ved dens Ophør.

§ 6.

Refusion af den Forsørgelsespligtige.

Ophylber ikke den forsørgelsespligtige den ham paahvilende Forsørgelsespligt, eller behandles den Forsørgede usforsvarlig, overtager Fattigvæsenet Om sorgen for den Trængende mod Erstatning hos den forsørgelsespligtige, forsaavidt Fattigstyret paa dennes Hjemsted finder, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det fornødne til Underhold eller Op-

fyldelse af den ham iøvrigt paahvilende Forsørgelsespligt. Dette 19 Mai.
Ejøn kan indaanes efter § 45. No. 1.

§ 7.

Udpantning af Erstatning.

Erstatning i Henhold til §§ 1 og 6 kan med Amtmandens Stadsfæstelse besluttet inddrevet ved Udpantning, naar Begjæring derom fremkommer inden tre Aar fra den Tid, Understøttelsen pudeses.

§ 8.

Under Tilsyn af Fattigstyre.

Enhver, som for sig, Vgtesælle eller Barn under 15 Aar nyder Fattigunderstøttelse, staar under Tilsyn af Fattigstyret. Dette kan til Dækkelse af Udlæg uden den Understøttedes Samtykke gjøre hans Formuesrettigheder mod andre gjældende.

De en Fattig til Brug overladte Gjenstande vedbliver at være Fattigvæsenets Eiendom.

Kapitel 2.

Om Forsørgelsessted og Hjemstavn.

§ 9.

Fattigvæsen og Kommune.

Enhver Kommune (Herred, Kjøbstad eller Ladested med eget Formandskab) har sit særskilte Fattigvæsen.

Deles en Kommune, eller omreguleres dens Grænser, forfættes enhver paabegyndt Hjemstavnskaerd i den Fattigkommune, hvor Vedkommende ved Delingen eller Omreguleringen har og vedbliver at have fast Ophold.

§ 10.

Opholds kommunens Ret og Pligt.

Bliver nogen traengende til Fattighjælp, har han at henvende sig til Fattigstyret i den Fattigkommune, hvor han opholder sig. Dennes Fattigstyre er da, dersom Trang efter naerværende Lov erkjendes at være tilstede, berettiget og forpligtet til at understøtte Vedkommende, i Tilfælde mod Erstatning efter naerværende Lovs Regler.

Den Kommune, hvorfra nogen indlægges i Sindssygeasyl eller anden Pleie- eller Helbredelsesanstalt, skal, saalænge Opholdet i Asylet eller Anstalten varer, ansees som Vedkommendes Opholdssted.

19 Mai.
No. 1.

§ 11.

Hjemstavn — hvem og hvor.

Alene norske Statsborgere og de, som har Indfødsret uden at have Statsborgerret, har Hjemstavn i Norge.

Barn har indtil det fyldte 15de Aar Forældrenes Hjemstavn, forsaavidt og saalænge disse tilhører samme Fattigkommune. Tilhører Forældrene forskellige Fattigkommuner, følger Barnet den af dem, hos hvem det lever eller senest levede. For begge Forældre eller den ene af dem, tilhører Barnet den Hjemstavnskommune, den tilhørte, hos hvem det lever eller senest levede. Har Moder, men ikke Fader Hjemstavn i Norge, følger Barn Moder.

Den Hjemstavn, nogen saaledes har ved det 15de Aar eller ved Udfærdigelsen af Dokument om Naturalisation, beholder han, indtil ny Hjemstavn er vundet.

Ny Hjemstavn vindes ved efter det fyldte 15de Aar at have i to paa hinanden følgende Aar, som i Tilfælde bliver at regne fra Udfærdigelsen af Statsborgerbrevet eller Dokumentet om Naturalisation, havt stadigt Ophold i Fattigkommunen uden for sig selv, Hustru eller Barn under 15 Aar at have nydt Fattighjælp. Hærdsafbrydende virker ikke:

- a. den i § 44 omhandlede Arbejdsanvisning;
- b. Skolebørns Forhugning med de fornødne Læremidler.
- c. Læge- og Fødselshjælp samt Medicin;
- d. Sygebehandling foranstaltet af det Offentlige for epidemisk eller smitsom Sygdom;
- e. Begravelsesomkostninger.

Senere vundet Hjemstavn afløser enhver tidligere. Den Hjemstavn, nogen har ved fyldte 62 Aar, beholder han sin øvrige Levetid.

Den Tid, som medgaar til at vinde Hjemstavn, regnes fra og med den Dag, Indflyttede tager fast Ophold i en Fattigkommune, til og med den Dag han frastytter samme. Dog skal Tjenestefolks Flytning fra Tjeneste høist 14 Dage efter den omforenede Fratrædelsesdag eller Tiltrædelse høist 14 Dage før den omforenede Tiltrædelsesdag ikke komme i Betragtning, hvorimod Opholdet regnes, som om det havde været fra og til de omforenede Dage.

§ 12.

Mands og Hustrus Hjemstavn.

Hustru har Mandens Hjemstavn. Har Manden ikke Hjemstavn i nogen Fattigkommune, beholder Hustruen den Hjemstavn, hun havde før Egteskabet, samt Afgangsen til at vinde ny Hjemstavn. Efter Mandens Død eller Egteskabets Opløsning, eller naar Samlivet ophører ved Separation, Udbandring, ved at Manden forfæltlig forlader Hustruen eller indsættes i Strafanstalt, vinder

hun selvstændig Hjemstavn paa sædvanlig Maade. I det dertil 19 Mai. fornødne Tidsrum indregnes den Tid, hun i Samliv med Manden No. 1. har tilbragt i Fattigkommunen. Gjenoptages Samlivet, faar Hustruen paa ny Mandens Hjemstavn. Har Hustruen under Mandens Fravær enten bundet Hjemstavn eller fortsat eller paabegyndt Hjemstavnshævd, medens Manden under Fraværet ikke har bundet Hjemstavn, skal, naar Samlivet gjenoptages, og Manden kan vinde Hjemstavn i Norge, denne have Hustruens Hjemstavn eller fortsætte den af ham før Samlivets Ophør paabegyndte og af hende senere fortsatte eller den af hende under Fraværet paabegyndte Hjemstavnshævd.

§ 13.

Ophold, som ikke giver Hjemstavn.

De, som i Medfør af Livsstilling eller af andre Grunde er midlertidig fraværende, har sin Hjemstavnshævd løbende i den Fattigkommune, hvor de sidst havde fast Ophold, eller i den, hvorhen deres Hjem senere er flyttet. Midlertidig fraværende er ogsaa de, som uden at yde tilstrækkelig Bederlag ved Arbejde eller paa anden Maade opholder sig udenfor sit Hjem for sin Uddannelse.

Til Hjemstavnshævd medregnes ikke den Tid, hvori nogen for at afhjælpe Sygdom eller anden legemlig eller aandelig Mangel eller Evagthed for andres Regning forpleies i Opdragelses- eller Redningsanstalt, i Asyl, Hospital, Sygehus, Pleiehjem eller hos Private, som ikke er forpligtede. Det samme gælder Ophold i Varetægtsarrest, Straf- eller Tvangsarbejdsanstalt og den Tid, hvori nogen paa Grund af Hjemstavnsløshed nyder Understøttelse af Staten.

§ 14.

Hjemsendelse.

Opholdsstedets Fattigstyre kan hjemsende, og Hjemstavns Fattigstyre kan kræve hjemsendt eller selv besørge hjemhentet understøttede Trængende, naar Understøttelsen skønnes at ville blive vedvarende, og Hjemsendelsen kan ske uden Skade for de Trængendes Helbred, og, forsaavidt de er hjemmehørende her i Landet, uden at deres Evne til at ernære sig derved forringes.

Om Hjemsendelsen, til hvis Iværksættelse Politiets Bistand, om fornødiges, kan kræves, bliver Hjemstedets Fattigstyre betimelig at underrette. De med Hjemsendelsen forbundne Omkostninger udredes i sin Helhed af Hjemstedets Fattigvæsen.

§ 15.

Refusion af Hjemstavnskommune.

Alf Omkostninger forvoldt en Fattigkommune ved Understøttelse af trængende, som ikke har Hjemstavn i samme, skal de, som

19 Mai. efter § 11 ikke virker hævdssafbrydende, helt bæres af Opholdsstedets No. 1. Fattigvæsen. Af de øvrige Omkostninger kan to Tredjedele fordres erstattet af Hjemstavnskommunen.

Svor Varn, hvis Forældre ikke har indgaaet Egtteskab med hinanden, maa forføres af Fattigvæsenet, og Forældrene har Hjemstavn i forskellige Fattigkommuner, skal disse to Kommuner dele liget de af Varnets Hjemstavnskommune indtil dets fyldte 15de Aar udrede de Udgifter. Kan kun den enes Hjemstavnskommune paa vises, bæres Omkostningerne i deres Helhed af denne.

§ 16.

Erstatning af Statskassen.

Omkostninger ved Understøttelse af trængende, hvis Hjemstavn ikke kan oplyses, uden at dette er begrundet i nogen Forsømmelse fra Fattigtvrets Side, erstattes, forsaavidt de er Gjenstand for Refusion efter § 15, med to Tredjedele af Statskassen. Dog kan Omkostningerne ogsaa for en større Del eller i sin Helhed overtages af Statskassen, naar Villighedsskyn kræver det, forsaavidt de dertil fornødne Midler af Stortinget er bevilget.

Omkostninger ved Understøttelse af saadanne, der som faste Arbeidere eller Betjente ved offentlige Veie, Jernbaneanlæg og lignende alene for saadant Arbeides Skyld har opholdt sig i fremmed Fattigkommune i den til Hjemstavnshævd fornødne Tid og iøvrigt har opfyldt Betingelserne for Hjemstavnshævd og senere ikke har vundet Hjemstavn, godtgøres af Statskassen efter Regninger, som godkjendes af vedkommende Departement, dog kun for et Tidsrum af fem Aar fra den Dag, den Understøttede vandt Hjemstavn. Under særegne Forhold kan med Stortingets Samtykke saadanne Regninger udbetales af Statskassen ogsaa udover de fem Aar.

Omkostninger ved Understøttelse af Trængende, som ikke har norst Statsborgerret eller norst Indfødsret, godtgøres af Statskassen, naar de af vedkommende Regjeringsdepartement eller i bestaaende mellemfolkkelige Overenskomster foreskrevne Regler iagttages.

§ 17.

Tab af Hjemstavn.

Har nogen frivillig været fraværende fra Hjemstavnskommunen uafbrudt i ti paa hinanden følgende Aar og i Løbet af dette Tidsrum ikke nydt Fattigunderstøttelse, som er Gjenstand for Refusion, ikke vundet Hjemstavn i anden Fattigkommune og heller ikke i Genhold til § 12 faaet Hustruens Hjemstavn, taber han Hjemstavnen og bliver i Tilfælde af Trang som hjemstavnsløs at forføre efter § 16 første Led, indtil ny Hjemstavn paa sædvanlig Maade er vundet.

Hjemkommer eller hjemsendes en Trængende fra Udlandet,

og hans Hjemstavn er tabt ved Præskription, skal den Fattigkom- 19 Mai.
mune, hvor han senest har havt fast Ophold, overtage hans For- No. 1.
sorgelse mod Erstatning som i første Led bestemt.

§ 18.

Hjemstavns-Undersøgelse.

Ydes Fattighjælp nogen Fattigkommunen ikke tilhørende, har Fattigstyret snarest muligt at affordre den Trængende Forklaring om hans Forhold og Billaar efter et af vedkommende Regjeringsdepartement udsærdiget Schema.

Ved Forsømmelighed med at erhverve den paabudte Forklaring tages Retten til Refusion af ydet Understøttelse for Tidsrummet, indtil Forklaringen er indhentet.

Senest inden fjorten Dage efter Forklaringens Afgivelse har Fattigstyret at tilstille Fattigstyret i den Kommune, hvor den Trængende efter de foreliggende Oplysninger antages hjemmehørende, Meddelelse om Understøttelsen, ledsaget af den optagne Forklaring og de øvrige indhentede Oplysninger.

Undblivelse heraf medfører Tab af Erstatning for Tidsrummet, indtil Oversendelsen finder Sted.

Regning over Fattigvæsenets Udlæg bør fremsendes snarest muligt og, naar vedbærende Fattighjælp ydes, ved hvert Halvaars Udgang. Regning, som ikke sendes senest 1 Aar efter Udløbet af det Halvaar, hvorfor den gjælder, kan ikke kræves betalt, medmindre Tvist om Hjemstavn har været til Hinder for Fremsendelsen.

Det Fattigstyre, hvem Oplysningerne eller Regningerne er tilstillet, har snarest muligt at afgive sin Erklæring samt, hvis Erstatningskravet erkjendes, at fyldestgjøre det.

Er der paaført Parterne Tab ved tilregnelig Forsømmelse med Erklæringens Afgivelse eller ved Sagens senere Behandling, skal Tvist derom afgjøres efter Bestemmelserne i § 45.

Foranstaaende Regler gjælder ogsaa, naar Omkostningerne helt eller delvis skal udredes af Staten eller en Amtskommune.

§ 19.

Flytnings-Attester.

Enhver, som tilflytter en Fattigkommune, skal medbringe eller tilveiebringe Attest, i Byerne fra Politimesteren, paa Landet fra Lensmanden i den Fattigkommune, han fraflyttede, indeholdende den Indflyttedes og samtlige med ham følgende Familiemedlemmers Navn, Alder, Fødested, Oplysning om Forsørgerens Livsstilling, om hans Hjemstavsforhold samt om Tiden for Fraflyttelsen. Denne Attest skal han senest inden sex Uger efter Indflytningen forevise til Paa-tegning, i Byerne for Politimesteren, paa Landet for Lensmanden. Den, hos hvem eller paa hvis Grund Indflyttede har taget Bopæl, skal derom give Meddelelse, i Byerne til Politimesteren inden 48

19. Mai. Timer, paa Landet til Lensmanden inden fjorten Dage. Tilflytter
 No. 1. nogen egen Volig, har han selv at afgive Meddelelsen. Politimesteren i By og Lensmanden paa Landet har at føre Fortegnelse over de indflyttede, indeholdende de i Attesten indtagne Dplysninger. Forsummer nogen at tilveiebringe den i nærværende Paragraf omhandlede Attest eller at afgive de paabudte Meddelelser, boder han fra Kr. 2,00 til Kr. 20,00, der tilfalder By- eller Herredskassen og inddrives ved Udpantning. Vedtages ikke Boderne, behandles Sagen overensstemmende med de for Politisager gjældende Forstrifter. I Tilfælde bliver derhos de fornødne Dplysninger at erhverve paa Indflyttedes Bekostning.

Kapitel 3.

Om Styre og Tilsyn.

§ 20.

Styrets Sammensætning.

I enhver Fattigkommune skal der være et Fattigstyre, bestaaende af:

- a) Sognepræsten eller, om der inden Fattigkommunen er flere Præster i selvstændigt Embede, én af disse efter Biskopens Valg;
- b) i Byerne et Medlem af Magistraten eller i dennes Sted Politimesteren eller en anden af Politiets Embedsmænd, naar Kongen saa bestemmer;
- c) saa mange af By- eller Herredsstyret for tre Aar valgte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, som dette selv bestemmer. Ved de to første Valg efter denne Lovs Kundgjørelse udtræder en Tredjedel, eller, om Tallet ikke er deleligt med tre, én mere end Tredjedelen af Fattigstyrets Medlemmer blandt dem, der har forrettet længst, saavidt fornødent efter Lodtrækning. Senere udtræder hvert Aar de, som har forrettet længst. Med Hensyn til disse Medlemmer gjælder forøvrigt de i Formandskabslovgivningen angaaende Formands Ombudsstid og Gjenvalg foreskrevne Regler.

Fattigstyrets Medlemmer vælger sig imellem Formand og Næstformand, hver Gang for ét Aar.

Efter tre Aars Funktion som Formand kan kommunevalgte Medlemmer og Præst undslaa sig for at modtage Gjenvalg som saadan.

§ 21.

Møder.

Fattigstyret holder Møder, saa ofte det selv bestemmer eller af Formanden sammentaltes. Ingen gyldig Beslutning kan tages,

medmindre over det halve Antal af Medlemmerne er tilstede. Ved 19 Mai. slutningen fattes med Stemmeflerhed. Et Stemmerne lige, gjør No. 1. Formandens Stemme Udslaget.

§ 22.

Styrets Funktioner.

Fattigstyret har overensstemmende med de i nærværende Lov givne Forskrifter og By- eller Herredsstyrets i Genhold til samme fattede Beslutninger at bestyre det offentlige kommunale Fattigvæsen, at bevilge Understøttelser samt at overtage Forvaltningen af de Fattigvæsenet tilhørende Kapitaler og Eiendomme.

§ 23.

Styrets Bøger.

Enhvert Fattigstyre har at føre følgende af Ordføreren i By- eller Herredsstyret godkendte Bøger:

- a) Forhandlingsbog;
- b) Dagbog;
- c) Kopibog;
- d) Fortegnelse over understøttede Trængende.

Bøgerne og Fortegnelsen indrettes og føres paa den Maade, som vedkommende Regjeringsdepartement bestemmer.

§ 24.

Budgetforslag.

Fattigstyret har hvert Aar inden den af Formandskabet bestemte Tid at indsende, paa Landet til Formandskabet og i Byerne til Magistraten, Overslag over de Midler, som for det følgende Aar antages fornødne til Bestribelse af Fattigvæsenets Udgifter.

§ 25.

Fattigvæsenets underordnede Ledelse og Tilsyn.

Hvor By- eller Herredsstyret finder det hensigtsmæssigt og har bevilget de dertil fornødne Midler, kan Ledelsen af Fattigvæsenet under Fattigstyrets Overtilsyn overdrages en, paa Landet af Herredsstyret, i Byerne af Magistrat og Formandskab ansat Tjenestemand, hvis Forretningsomraade efter Fattigstyrets Forslag fastsættes af By- eller Herredsstyret med vedkommende Regjeringsdepartement's Approbation.

Forsaaibdt dertil er bevilget Midler, antager Fattigstyret en eller flere lønne Fattigforstandere samt den til Udførelse af Fattigvæsenets Forretninger fornødne Kontorhjelpe.

Forsøbrigt er enhver i Fattigkommunen bosat Mand og Kvinde under 60 Aar pligtig til uden Godtgjørelse at overtage de Hverv i Fattigvæsenets Tjeneste, som denne Lov eller Fattigkommunens Plan omhandler.

19 Mai.
Nr. 1.

§ 26.

Kredsinddeling. Plan.

Enhver Fattigkommune kan inddeles i saa mange Kredse, som By- eller Herredsstyret bestemmer.

Svareledes der skal forholdes med Udvælgelsen af Fattigforvalteren og Tilsynet inden Kredsen, bestemmes i en af By- eller Herredsstyret vedtaget og af vedkommende Regjeringsdepartement godkendt Plan.

Denne Plan skal indeholde Bestemmelser om:

- a) Antallet af Fattigkommunens Kredse og deres Udstrækning;
- b) Ordningen af Tilsynet inden hver Kreds, herunder Udvalget af den Myndighed, Fattigstyret har overdraget Tilsynet, og i det hele dets Forhold til Fattigstyret;
- c) Fattigstyrets og de i dets eller Tilsynets Tjeneste virkende Mænds og Kvinders Pligter ligeoverfor trængende og understøttede;
- d) Ordningen af Pleie- eller Arbeidshjem, hvor saadanne findes.

Forøvrigt optages i Planen de Bestemmelser, som By- eller Herredsstyret maatte vedtage med Hensyn til Fattigvæsenets Ordning og Virkemaade.

§ 27.

Forfæmmeelse.

Undlader Medlem af Fattigstyre eller Tilsyn uden gyldigt Forskald at afgive Møde, naar saadant lovlig er berammet, kan Fattigstyret forelægge Vedkommende en Bøde af Kr. 5.00. Vedtages ikke Bøden, behandles Sagen overensstemmende med de for Politisager gjældende Forskrifter. Bøden tilfalder By- eller Herredskassen og inddrives ved Udpantning.

Kapitel 4.

Særbestemmelser angaaende Bergværker og Brug.

§ 28.

Opsamling af Fond.

Ved ethvert Bergværk, der er eller kommer i Drift og i mindst et Aar gennemsnitlig har beskæftiget tredive Arbeidere eller derover, eller som ved denne Lovs Ikrafttræden havde særskilt Fattigvæsen, skal der — selv om Antallet af Værkets Arbeidere synker til under tredive — opsamles et Fond, der skal tjene til at sikre den Fattigkommune, hvori Værket ligger, Bidrag til Dækkelse af de forøgede Udgifter til Fattigvæsenet, som vil paasøres samme ved Værkets mulige Nedlæggelse.

Fondets Størrelse saavel som Værkets, og i Tilfælde dets Betjentes og Arbeideres, aarlige Bidrag til samme bestemmes af

Kongen efter Forslag af et Udvalg, bestaaende af Amtmanden som 19 Mai. Formand samt af to andre Medlemmer, hvoraf det ene skal repræ- No. 1.
sentere Børfet og det andet Kommuneskret. Er vedkommende Amtmand Meddeier i Børfet eller paa anden Maade inhabil, op-
nævnes Formand af Kongen.

§ 29.

Omordning af Fondet.

Hvert tredje Aar, efterat saadan Bestemmelse er givet, skal det nævnte Udvalg til vedkommende Regjeringsdepartement afgive Betænkning om, hvorvidt Bestemmelserne om Fondets Størrelse eller om det aarlige Bidrag til samme bør forandres, hvad der i Tilfælde afgjøres af Kongen, efterat Børfet og Kommuneskret er hørt.

§ 30.

Midler samlet efter Loven af 14de Juni 1884.

Midler, som er opsamlet ved Børfet i Henshold til Lov af 14de Juni 1884 § 1, skal efter nærmere Regler, der efter Forslag af ovennævnte Udvalg fastsættes af Kongen, helt eller delvis overgaa til det i § 28 omhandlede Fond.

§ 31.

Naar Fondet skønnes tilstrækkeligt.

Naar Fondet med Tillæg af Renter har naaet den fastsatte Størrelse, afgjøres det af Kongen efterat Udvalgets Betænkning er indhentet, om og i Tilfælde med hvilket aarligt Bidrag Opsamlingen skal fortsættes, eller om den, indtil anderledes paa samme Maade bestemmes, skal ophøre. I sidstnævnte Fald skal Kongen træffe Bestemmelse om Renternes Anvendelse, efterat Udvalget er hørt.

§ 32.

Sikkerhed fra Børfets Side.

Børfet har at stille saadan Sikkerhed, som af vedkommende Departement godkjendes, for Opfyldelsen af dets egne, dets Betjentes og Arbeideres Forpligtelser med Hensyn til Fondets Dannelse.

Er dette ved Børfets Medlæggelse ikke fyldt, skal Børfeseieren eller Børfeseierne tilfjyde det manglende.

§ 33.

Fondets Styre.

Fondet styres af Fattigstyrets Formand, der tillige er Formand i Fondets Styre, og af to andre Medlemmer, hvoraf det ene skal repræsentere Børfet og det andet Kommuneskret. De nærmere Bestemmelser om Fondets Opsamling, Forvaltning og Bestyrelse gives af Kongen.

19 Mai.
No. 1.

§ 34.

Fondets Anvendelse.

Ved Verkets Nedlæggelse bliver Fondet Fattigkommunens Eiendom; dets Midler skal dog alene kunne anvendes til Dækkelse af Kommunens Fattigudgifter. Fondets Bestyrelse og Forvaltning ordnes fra samme Tid af Kommunestyret med vedkommende Departements Godtgjeldelse, dog saaledes, at Kongens Samtykke udtræbes til Brug af Kapitalen.

Hvis et større Antal Verksarbeidere ved Nedlæggelsen har bundet Hjemstavn i andre Kommuner end den, hvori Verket ligger, kan Kongen, efterat de i § 28 nævnte Udvalg og andre Vedkommende er hørt, fastsætte en vis Fordeling af Fondet mellem vedkommende Kommuner.

§ 35.

Kontrol med Fondet.

Fondet skal til enhver Tid være undergivet den for offentlige Stiftelsers Midler bestemte Kontrol.

§ 36.

Særbidrag.

Skulde der under og som Følge af Verkets Drift vedblive være paaført en Kommune væsentlig større aarlig Fattigbyrde end det Beløb, der gennemsnitlig i de sidst forløbne fem Aar er udredt til Verkets eller til Kommunens Fattigvæsen af Verket, dets Betjente og Arbeidere, bliver Misforholdet i Mangel af mindelig Overenskomst efter Andragende fra Kommunestyret, og efterat saavel Verket som Fattigstyret og Amtmanden er hørt, at ubjevne ved et af Kongen for et eller flere af de følgende fem Aar stjansmæssig bestemt Særbidrag, der udredes med $\frac{3}{4}$ af Verket og $\frac{1}{4}$ af Kommunen. Kongen kan dog bestemme, at Særbidraget helt eller delvis saa vel for Kommunens som for Verkets Vedkommende udredes af Statskassen, saafremt Stortinget bevilger de dertil fornødne Midler.

§ 37.

Hjemstavns hævd.

Paabegyndt Hjemstavns hævd ved et Bergværk fortsættes i den Kommune, hvor Vedkommende ved nærværende Lovs Ikrafttræden har og vedbliver at have fast Ophold.

§ 38.

Forførgelsespligt overfor Udsændinger.

Den Forførgelsespligt, som i Genhold til de hidtil gjældende Lovbestemmelser ved nærværende Lovs Ikrafttræden paahviler visse Bergværker, skal fremdeles, og indtil ny Hjemstavn er bundet, ved-

vare ligeoverfor Udslanding, som har bundet Hjemstavn ved Verket 19 Mai.
i mindre end fem Aar eller uden at være norsk Statsborger. No. 1.

§ 39.

Nedlagt Værks Midler.

Ved Værkets Nedlæggelse, eller naar den i foregaaende Paragraf omhandlede Forsørgelsespligt er ophørt, overgaar de Midler, som da maatte tilhøre Værkets Fattigvæsen (jfr. § 65 i Lov angaaende Bergverksdriften af 14de Juli 1842), til den Kommune, inden hvilken Verket ligger.

§ 40.

Andre Fabrikker og Brug.

Skvad der i nærværende Lov er bestemt for Bergverker, skal ogsaa gjælde for de Fabrikker og Brug, som har særskilt Fattigvæsen. Dog kan Kongen paa Andragende fra Eier af Fabrik eller Brug, som har særskilt Fattigvæsen, eller fra vedkommende Kommuneskyre tillade saadanne Anlæg at beholde sit særskilte Fattigvæsen i Overensstemmelse med de i den hidtil gjældende Lovgivning fastsatte Regler. Det samme gjælder de Bergverker med særskilt Fattigvæsen, der fuldstændig har ophørt med Bergverksdriften og er gaaet over til udelukkende at beskæftige sig med Forædling af Metaller eller med anden industriel Virksomhed.

§ 41.

Udvidet Anvendelse af Lovens Bestemmelser.

Paa Andragende fra vedkommende Kommuneskyre kan Kongen gjøre nærværende Lovs Bestemmelser om Bergverker gjældende ogsaa for de Anlæg, der ved Grubedrift under Dagen udvinder andre Mineraler end Ertser eller Malme.

§ 42.

Særegne Forhold.

Hvor ved Fabrik eller Brug, som har særskilt Fattigvæsen, Forholdene har udviklet sig paa en uregelmæssig Maade, kan Kongen, efterat der er givet alle Vedkommende Anledning til at erklære sig, give de Bestemmelser, som for Tilfældet findes hensigtsmæssige, og navnlig, hvor flere Brug ligger i hverandres Nærhed og for nogen Del har Fattigvæsen fælles, bestemme, hvorvidt deres Fattigvæsen ganske eller delvis skal sammensmeltes eller de i det hele eller for nogen Del skal gaa ind under den almindelige Fattigkommune, i hvilken de er beliggende.

19. Mai.
No. 1.

Kapitel 5.

Om Forsørgelsesmaaden.

§ 43.

Direkte Understøttelse.

De Trængende forses enten i Pleie- eller Arbeidshjem, hos private, ved Understøttelse i Hjemmet eller ved Indlæggelse i Sygehus.

Ved Valget af Understøttelsesmaade skal Fattigstyret tage Hensyn til Trængens Art, dens Varighed og den Trængendes Evne til ved eget Arbeide helt eller delvis at kunne forsørge sig selv.

Barn, som ikke kan forses sammen med sine Forældre, bør fortrinnsvis søges optaget i Familie eller Barnehjem, hvor det kan faa forsvarlig Pleie og god Opdragelse. Det bør være Fattigstyret magtpaaliggende at medvirke til, at de, som i Barnealderen har havt Understøttelse, kan gaa ind i erhvervsgivende Virksomhed.

Fattiges Vortfættelse maa ikke ske ved Licitation.

§ 44.

Arbeidsanvisning.

Arbeidsføre og friske Folk, som henvender sig til Fattigstyret om Hjælp under midlertidig Nødstilstand, kan af dette anvises lønnet Arbeide eller henvises til Arbeidshjem.

Kapitel 6.

Almindelige Bestemmelser.

§ 45.

Boldgift.

Twistigheder mellem Kommuner og mellem Kommuner og Staten om de dem ifølge nærværende Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser skal afgjøres uden Domstolenes Medlemkomst.

Foraauidt de twistende Parter ikke enes om at lade Sagen afgjøre af en eller flere af dem selv opnævnte Boldgiftsdommere, skal den undergives Afgjørelse af vedkommende Regjeringsdepartement.

Inden dette ikke at kunne træffe Afgjørelse, forinden yderligere Oplysninger foreligger, kan det ved direkte Henvendelse til Underretten begjære de fornødne Forklaringer tilveiebragt i de af Kongen foreskrevne Former. Samtidig har Departementet at underrette de twistende Parter om Begjæringen.

De af Departementet trufne Afgjørelser, som i Korthed bliver at begrunde, skal tillige indeholde Bestemmelse om, hvorvidt de ved Forskningen forvoldte Omkostninger skal bæres af det offentlige eller helt eller delvis udredes af de twistende Parter eller nogen af dem.

Er Departementet paa det offentlige Vegne interesseret i 19 Mai. Tvistens Afgjørelse, og vedkommende Kommune eller Kommuner No. 1, ikke er villig til at overgibe Sagen til Departementets Kjendelse, skal Sagen afgjøres af dertil opnævnte Mænd, hvoraf vedkommende Kommuner vælger hver en og Departementet indtil et tilsvarende Antal. Mændene vælger indenfor eller udenfor sin Midte en Opmænd. Med Hensyn til disse gjælder de samme Regler, som ovenfor er foreskrevet om Tilveiebringelse af Oplysninger, Begrundelse af Kjendelsen og Fordeling af Omkostningerne.

§ 46.

Bistand for Fattigstyret.

Det paaligger Embeds-, Ombuds- og Bestillingsmænd og navnlig Politiet at yde Fattigstyret Bistand i dets Virksomhed, uden at der bliver at erlægge Betaling for de Oplysninger, Attester osv., som meddeles, eller for de Forretninger og Beskjendtgjørelser, som iøvrigt udføres.

§ 47.

Særegne Fattigvæsenet.

Med Hensyn til Kongsbjergs offentlige Fattigvæsen, Fattigvæsenet paa Røros og ved Statens militære Etablissementer forholdes efter derom gjældende særskilte Bestemmelser, dog saaledes, at deres Forhold til andre Fattigkommuner afgjøres efter denne Lovs Forskrifter, og at Lovens Bestemmelser om Garantifond efter Andragende af vedkommende Kommuneskyre af Kongen kan gjøres gjældende ogsaa for Røros Robberverk.

§ 48.

Lovens Ikrafttræden.

Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1901, fra hvilken Tid følgende Love og Lovbestemmelser med de Begrænsninger som følger af foranstaaende §§ 38 og 40 samt af Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere i Fabrikker m. v. af 23de Juli 1894, opheves, forsaavidt de angaar Fattigvæsen:

1. §§ 61—65 i Bergverksloven af 14de Juli 1842;
2. Lov af 6te Juni 1863 om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kap. 6;
3. Lov af 6te Juni 1863 om Fattigvæsenet paa Landet med Undtagelse af §§ 73—77 a og §§ 78—85;
4. Lov af 12te Juni 1869, indeholdende Tillæg til de om Bestyrelsen af Verkers og Brugs Fattig- og Skolevæsen gjældende Bestemmelser;
5. Lov af 14de Juni 1884 indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fattigvæsenet;

- 19 Mai. No. 1. 6. Lov af 17de Juni 1886 indeholdende Forandringer i og Til-
læg til Lovgivningen om Fattigvæsenet;
7. Lov af 14de Juni 1890 indeholdende Forandringer i og Til-
læg til Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6te Juni 1863;
8. Lov af 14de Juni 1890 indeholdende Forandring i og Til-
læg til Lov om Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863;
9. Lov af 10de Juli 1894 indeholdende Forandring i og Til-
læg til Lovene om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne og paa Lan-
det af 6te Juni 1863;
10. Lov af 27de Juli 1896 om Forandringer i Fattiglovgivningen.

Kapitel 7.

Almindelige Overgangsbestemmelser.

§ 49.

Hjemstavnshold.

De, som i Henshold til den hidtil gjældende Lovgivning har Hjemstavn i norsk Fattigkommune uden at være norske Statsbor-
gere, beholder denne og kan vinde ny Hjemstavn efter nærværende
Lovs Regler.

Den af en Udlænding her i Riget erhvervede Hjemstavn tabes,
naar han forlader Landet og tager Ophold i Udlandet.

§ 50.

Bestaaende Forhold mellem Kommune og Fattigdistrikter.

De Bestemmelser, som ifølge nærværende Lov er gjældende
for Fattigkommunen, gjælder ogsaa for de nu bestaaende Fattig-
distrikter. Disse bliver uforandret, indtil af Kommunestyret med
Kongens Samtykke anderledes bestemmes.

At et Herred for nærværende er delt i flere Fattigdistrikter,
har ingen Indflydelse paa Hjemstavnsholdene ligeoverfor andre
Kommuner eller Fattigdistrikter, som i ethvert Tilfælde holder sig
til Herredet.

Fattige, som har Hjemstavn i et Herred, men ikke i noget
enkelt af dets Fattigdistrikter, forses af Herredet.

Udgifter ved Forsørgelse af fattige Sindssyge, hvis Tilstand
kræver en fra sedvanlige fattiges Forsørgelse særegen Behandling
eller Forpleining, ved døve, blinde og aandsvage fattiges Oplærelse
samt ved Sygehusbehandling udover fjorten Dage bæres, selv om
vedkommende understøttede har Hjemstavn i et af de ved et Herreds
Deling fremkomne Fattigdistrikter, af det hele Herred.

Er et Herred delt i flere Fattigdistrikter, overtages de Her-
redsstyret ved denne Lov tillagte Forretninger af vedkommende Af-

delinger af Herredsstyret (Lov om Formandskaber paa Landet af 19 Mai. 14de Januar 1837 § 20).

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 19de Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær.

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Lov

indeholdende Forandringer i Lov om Norges Bank af 23de April 1892. 19 Mai. No. 2.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Mai 1900 saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov om Norges Bank af 23de April 1892 skal herefter lyde saaledes:

§ 2.

Banken har et indbetalt Grundfond paa tolv og en halv Million Kroner, hvilket efter Beslutning af Repræsentantskabet i Forening med Direktionen kan forøges indtil fem og tyve Millioner Kroner. Desuden har Banken et Reservecfond (jfr. § 40 litr. b). Til Indtægt for dette opføres i Tilfælde det ved Udvidelsen af Grundfondet som Kursavance indbundne Overskud.

§ 9.

Banken kan udgive Sedler for et Beløb, der svarer til dens Beholdning af Guld, og desuden for et Beløb af indtil 35 Mil-lioner Kroner.

§ 11.

Skulde det ved de Opgjør, som Banken vil have at afgive (§ 37), vise sig, at der er i Omlob et større Beløb i Sedler end

19 Mai. efter § 9 tilladt, skal Banken straks indsende Forklaring til vedkomende Regjeringsdepartement om Marsagen til Overtskridelsen, hvorhos den af det Beløb, hvormed Seddeludstedelsesretten er overstredet, har at erlægge til Statskassen en Afgift af 6 pCt. aarlig, stigende med $\frac{1}{2}$ pCt. for hver Maaned, hvori Overtskridelsen maatte vedvare ud over den nærmest følgende Maanedes Udgang. Afgiften beregnes af de Beløb, som Overtskridelsen udgjør ved ethvert af de ovennævnte Dpgjør, og for den Tid, som er forløben siden næstforegaaende Dpgjør.

§ 15.

Banken har Ret til at gøre sine Midler frugtbringende:

- a. ved Udlaan mod Pant paa bestemt Tid, dog ikke over 6 Maaned. Som Pant antages ikke Bankens egne Aktier;
- b. ved Diskontering af Veksler og Vekselobligationer, betalbare her i Riget inden 6 Maaned;
- c. ved Udlaan paa Kassakreditiv, der bevilges for en Tid af høist 12 Maaned mod Sikkerhed i haandsaaet Pant eller i fast Eiendom;
- d. ved at købe og sælge Veksler paa Udlandet;
- e. ved at købe og sælge Guld og Sølv;
- f. ved Anbringelse i norske Stats- og Hypothekbankobligationer samt andre rentebærende inden- og udenlandske Værdipapirer, der noteres paa udenlandske Børser og er let affættelige. De med Om sætningen af disse Værdipapirer forbundne Indtægter og Udgifter opføres paa Reservecfondets Konto.

§ 40. Af Resten udredes:

- a. til Aktieierne 6 pCt. af Aktiernes Paalydende;
- b. derefter indtil 10 pCt. af det tilbageværende Beløb til Reservecfondet, forsaavidt det udgjør mindre end $\frac{2}{5}$ af Aktiekapitalen;
- c. af det oversthydende Halvdelen til Staten og Halvdelen til Aktieierne, indtil disse samlede Udbytte udgjør 10 pCt.;
- d. af Resten $\frac{3}{4}$ til Staten og $\frac{1}{4}$ til Aktieierne.

Hvad der af det Aktieierne tilfaldende Udbytte ikke udgjør $\frac{1}{10}$ pCt. af Grundfondet skal tilligemed Statens tilsvarende Andel ikke udbetales, men overføres til næste Mars Bindings- og Tabskonto. Forsaavidt Marsindtagten ikke maatte være tilstrækkelig til at give Aktieierne et Udbytte af 6 pCt., bliver det manglende at tilskyde af Reservecfondet, forsaavidt det kan ske, uden at Fondet synker under $\frac{1}{3}$ af Aktiekapitalen. Udbytte udbetales kun efter Afskrivning paa Aktiebrevene eller mod Kupons, forsaavidt saadanne udfærdiges.

§ 47. Giere af de for Indstud til Grundfondet udfærdigede Interimsskitteringer kan ved at indsende dem til Banken inden 10 Mar fra denne Dags Ikrafttræden faa dem efter eget Valg enten

indløste efter Dagens Kurs paa Bankens Aktier eller ombyttede med Aktiebrev, det sidste dog kun, forsaavidt Aktiebrevet kan gøres lydende paa mindst 50 Kroner eller et større med 10 defseligt Beløb. Efter Udløbet af ovenangivne Frist taber Interimskvitteringerne Ret til Udbytte. 19 Mai. No. 2.

For Beløbet af de indløste Interimskvitteringer udfærdiger og afhænder Banken Aktiebrev.

For de ved Fristens Udløb ikke indsendte Interimskvitteringer udfærdiges Aktiebrev til Staten, dog kun for et saa stort Beløb, at samtlige Aktiebrevs Paalydende ikke overstiger det lovbestemte Grundfond 12½ Million Kroner tillagt det paalydende Beløb af mulig senere indbetalt Aktiekapital, og mod Forpligtelse for Staten til at indløse samtlige tilbageværende Interimskvitteringer efter Dagens Kurs paa Bankens Aktier. Det Beløb i Interimskvitteringer, hvorfor Aktiebrev ikke udfærdiges, overføres til Reservecapital.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 19de Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Gravær:

Gustaf.
(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Kongelig Kundgjørelse

23 Mai.

om, at Havnene i Egypten og Manilla skal ansees smittede af den orientalske Pest, og at Havnene i Paraguay ikke længere skal ansees som pestsmittede.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: I Henhold til § 2 i Lov om Quarantænevesenet af 12te Juli 1848 kundgjøres herved, at Havnene i Egypten og Manilla skal indtil videre ansees smittede af den orientalske Pest, og bliver de i ovennævnte Lov og i Plakat af 12te September forrige Aar indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Quarantæne m. v. i Aaleddning af Pest strax at bringe i Anvendelse.

23 Mai. Samtidig kundgøres, at Havnene i Paraguay, der ved Kundgørelse af 27de Oktober 1899 blev erklærede smittede af Pesten, ikke længere skal ansees som pestsmittede.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Givet i Kristiania den 23de Mai 1900.

Efter Hans Majestæt Kongens naadigste Befaling:

Steen. Wegelsen. Hans Nyjom. A. Odam.

Peter Holt. E. Løchen. E. Sundt.

Lehmann.

Rettelse.

Ved Indtagelsen i Lovtidenden af Lov om Umyndiggjørelse af 28de Novbr. 1898 er i 1ste Afdeling for s. A., Side 423, i Begyndelsen af 5te Linie nedefra, og i 2den Afdeling for s. A., Side 575, i Begyndelsen af 4de Linie ovenfra, udfaldt Paragrafbetegnelsen „§ 16“.

Udgiver: E. R. Bøymann.